

Udgiftstallet er i lovens § 2, stk. 2, bestemt som de udgifter pr. indbygger, de 2 kommuner tilsammen har til centraladministration, sociale formål (herunder arbejdsanvisning), hospitalsvæsen, sindssygevæsen, sundhedsvæsen og skolevæsen. For regnskabsåret 1948—49 har de to kommuners udgifter på de omhandlede områder udgjort følgende beløb:

	København (1 000 kr.)	Frederiksberg (1 000 kr.)	Tilsammen (1 000 kr.)
Administration	34 281	4 447	38 728
Forsorg	62 945	8 004	70 949
Hospitals- og sindssygevæsen	47 631	6 280	53 911
Sundhedsvæsen	2 615	217	2 832
Skolevæsen	29 835	5 914	35 749
Ialt	177 307	24 862	202 169

Udgiftstallet for de to kommuner tilsammen er herefter 229 kr.

I henhold til lovens § 2, stk. 2, skal dog det beregnede udgiftstal, såfremt der efter lovens ikrafttræden sker ændringer i de ved lovens ikrafttræden gældende lovregler om tilskud til andre kommunale udgifter end de ovenfor omhandlede, nedsættes eller forhøjes med det beløb i kroner, som den gennemsnitlige udgiftslettelse eller udgiftsforhøjelse andrager pr. indbygger i de to kommuner tilsammen. Denne bestemmelse har haft praktisk betydning forsåvidt angår den lettelse i de kommunale udgifter, som var en følge af statens overtagelse af politi- og fængselsvæsenet, og der vil nedenfor under afsnit IV nærmere blive gjort rede for den af kommunerne hidtil anvendte fremgangsmåde ved beregningen af udgiftslettelsen, der for Københavns og Frederiksberg kommuner for regnskabsåret 1948—49 er ansat til ialt ca. 18 437 000 kr. eller 20 kr. pr. indbygger.

Det endelige udgiftstal andrager herefter 209 kr.

Ifølge lovens § 2, stk. 1 og stk. 3, skal beregningen af kommunernes nettoudbytte ved lige skatteudskrivning foretages efter rateskalaens grundbeløb forhøjet med 1 pct. for hver krone, som kommunernes udgiftstal for vedkommende regnskabsår er højere end 100 kr., og nedsat med 1 pct. for hver krone, som kommunernes skattetal er højere end 100 kr. Det vil for regnskabsåret 1948—49 sige, at grundbeløbet af den københavnske rateskala skal forhøjes med 109 og nedsættes med 150, altså en samlet nedsættelse på 41, således at den procent af grundbeløbet, som kommer til anvendelse ved den endelige beregning af udligningstilsvaret mellem Københavns og Frederiksberg kommuner, udgør 59.

Når det på denne måde er bestemt, med hvilken procent af grundbeløbet efter den københavnske rateskala opholdsskatten skal indgå ved beregningen af de to kommuners nettoudbytte ved lige skatteudskrivning, foretages skatteudligningen på den måde, at det samlede, i henhold til foranstående beregnede nettoudbytte pr. indbygger af opholdsskat, erhvervsskat, selskabsskat og ejendomsskat i hver af kommunerne efter udligningen kommer til at svare til det tilsvarende udbytte pr. indbygger i begge kommuner tilsammen. Dette vil sige, idet det forudsættes, at skatteprovenuet pr. indbygger beregnet i overensstemmelse med ovenstående vil være størst i Frederiksberg kommune, at Frederiksberg kommune betaler til Københavns kommune et beløb pr. indbygger, der svarer til forskellen mellem udbyttet pr. indbygger på Frederiksberg og det gennemsnitlige udbytte pr. indbygger i København og på Frederiksberg tilsammen, og Frederiksberg kommunes samlede udligningstilsvaret findes herefter ved multiplikation med kommunens indbyggertal. I praksis ser beregningerne således ud, stadig for regnskabsåret 1948—49: